

Forslag

til

Lov om afgift af spiritus, vin og øl.

Fremsat den 9. februar 1955 af finansministeren.

Afsnit I.

Afgift af spiritus m. m.

§ 1.

Stk. 1. Af sprit, akvavit og brændevin, som fremstilles her i landet, svares en afgift til statskassen på 30 kr. 60 øre for hver liter af 100 pct. styrke.

Stk. 2. Tilvirkning af de i stk. 1 nævnte varer af hvilket som helst materiale ligesom enhver indmæskning, gærsætning, syntese eller lignende, hvorved fremkommer spiritus, er alene tilladt virksomheder, som har erhvervet finansministeriets tilladelse til sådan fremstilling.

§ 2.

Stk. 1. Af indført spiritus, herunder indbefattet alle under toldtariffens løbe-numre 29—31 henførte vædsker, svares ved indførsel her til landet en afgift på 15 kr. 30 øre pr. liter af 50 pct. styrke og derunder. Ved beregningen af afgiften vil spiritus af højere styrke end 50 pct. være at omsætte til spiritus af 50 pct. styrke. Kan alkoholindholdet på grund af varens beskaffenhed ikke med nøjagtighed udfindes ved hjælp af alkoholometer, beregnes afgiften som for spiritus af 60 pct. styrke. Er alkoholindholdet åbenbart større, bestemmes styrken ved destillation, og den derved udfundne højere styrke lægges til grund for afgiftsberegningen.

Stk. 2. Sprit, der indføres fra udlandet af de i § 1, stk. 2, omhandlede virksomheder, vil uden erlæggelse af afgift kunne tilføres disse, idet afgiftsberigtigelse da sker ved udleveringen fra disse virksomheder.

Stk. 3. Finansministeren er bemyndiget til at træffe bestemmelse om, at der af andre alkoholer end sprit og af acetater af alkoholer, såvel her i landet fremstillede som indførte, skal svares afgift til statskassen af samme størrelse som den i § 1 fastsatte afgift for her i landet tilvirket sprit af 100 pct. styrke.

§ 3.

Stk. 1. Fritaget for afgift efter denne lovs § 1 og § 2 er:

- 1) Sprit, der under kontrol tilsættes de af finansministeriet for fuldstændig denaturering af sprit til enhver tid foreskrevne denatureringsmidler.
- 2) Sprit, der under fornøden kontrol anvendes ved fremstillingen af de i afsnit II nævnte afgiftspligtige drikkevarer.

Stk. 2. Finansministeriet er bemyndiget til, under forudsætning af, at der kan føres betryggende kontrol, at fritage varer for afgift på nærmere fastsatte vilkår, herunder at varerne gøres uegnet til eller i sig selv skønnes uegnet til fremstilling af alkoholholdige drikke eller af varer, som er anvendelige ved tilberedning heraf. Der kan dog indrømmes afgiftsfritagelse for ren sprit i tilfælde, hvor ganske særlige forhold gør sig gældende, og det er godtgjort, at der til det pågældende formål kun kan anvendes ren sprit. I særlige tilfælde kan der tilstås tilbagebetaling af erlagt afgift.

§ 4.

De i § 1 omhandlede virksomheder er pligtige til efter kontrolmyndighedens an-

visning at tilrettelægge fremstillingen på en sådan måde, at de afgiftspligtige varers mængde og styrke til enhver tid kan kontrolleres, og skal, såfremt det forlanges af kontrolmyndigheden, lade opsætte en særlig spritmåler, som leveres virksomhederne af kontrolmyndigheden. Finansministeriet træffer bestemmelse om, hvilket regnskab der skal føres. Kontrolmyndigheden kan afkræve virksomheder oplysning om anvendelse og salg af fuselolie.

§ 5.

Den i § 1 fastsatte afgift berigtiges af den pågældende fremstillingsvirksomhed. Afgiften af de i en måned udleverede varer indbetales til de af finansministeriet anviste indbetalingssteder inden udgangen af den følgende måned.

§ 6.

Stk. 1. Der kan indrømmes virksomheder, som indfører spiritus eller vin eller anvender spiritus til fremstilling af varer, en kreditordning for afgiften af såvel indenlandsk som udenlandsk spiritus. Tilsvarende kreditordning kan tilstås virksomheder, som driver mellemhandel med spiritus, dog kun for så vidt angår varer til videreforhandling engros til andre handlende, restauratører m. v. Finansministeriet fastsætter de nærmere betingelser for indrømmelsen af sådan kreditordning og træffer herunder bestemmelse om de mindstemængder spiritus, for hvilke til- og fraskrivning kan tillades.

Stk. 2. Samme privilegerede stilling som anført i nærværende lovs paragraf 51, stk. 1, 1. punktum, tillægges virksomheder, der har kreditlager efter nærværende paragrafs stk. 1, og virksomheder, der har den i § 1 i lov nr. 185 af 11. juni 1954 omhandlede tilladelse, for så vidt angår tillægsafgiften af dansk brændevin, akvavit og ren sprit, der af pågældende virksomhed er afsat til videreforhandling, såfremt varemottageren går konkurs eller af anden årsag standser betalingerne indenfor et tidsrum af 12 måneder efter varernes udlevering.

§ 7.

Stk. 1. Ved udførsel af spiritus til udlandet kan der tilstås afgiftsgodtgørelse. Såfremt det på en efter kontrolmyndighedens skøn betryggende måde godtgøres, at afgiften er erlagt i henhold til § 2, og at varerne

udføres i samme stand som ved indførselen, kan den i henhold til § 2 erlagte afgift tilbagebetales. I andre tilfælde ansættes godtgørelsen på grundlag af den ved udførselen konstaterede alkoholstyrke.

Stk. 2. Ved udførsel af varer, til hvis fremstilling er anvendt afgiftsberigtiget sprit, kan kontrolmyndigheden, mod iagttagelse af nærmere fastsatte kontrolforanstaltninger samt for så vidt mængden af den tilsatte sprit på betryggende måde kan oplyses, tilstå tilbagebetaling af den erlagte afgift, også under hensyntagen til det ved fremstillingen skete svind.

Stk. 3. Godtgørelse af afgift i henhold til nærværende paragraf er betinget af, at udførselen sker efter nærmere fastsatte regler og i nærmere foreskrevne mindstemængder.

§ 8.

Vin m. v., henhørende under toldtariffens løbe-numre 25—28, må ikke anvendes til fremstilling af drikkevarer, der forhandles under betegnelser for egentlige spirituosa, såsom bitter, likør, cocktail, cherry brandy, cherry cordial m. v. eller under betegnelser, der kan antages som betegnelser for spirituosa. Der kan dog, når den pågældende vares art kræver tilsætning af sådan indført vin i ubetydelig mængde, tilstås undtagelser fra regelen på betingelse af, at der af det anvendte kvantum vin erlægges en afgift, svarende til forskellen mellem afgiften for indenlandsk tilvirket sprit og den for vinen allerede erlagte told.

§ 9.

Finansministeriet træffer bestemmelse om, hvorledes alkoholstyrken og mængden af de i nærværende afsnit omhandlede varer skal bestemmes.

§ 10.

Stk. 1. Af indførte varer, henhørende under toldtariffens løbe-numre 45 og 46, svares ved indførselen en afgift af samme størrelse som den i denne lovs § 1, stk. 1, fastsatte afgift af sprit af 100 pct. styrke.

Stk. 2. Bestemmelserne i denne lovs § 3 og § 7 kan af finansministeriet bringes i anvendelse på den i stk. 1 fastsatte afgift. Finansministeriet fastsætter de iøvrigt nødvendige bestemmelser vedrørende opkrævningen af afgiften og kan i særlige tilfælde indrømme kreditordning efter reglerne i § 6.

Afsnit II.

Afgift af frugtvin m. m.

§ 11.

Stk. 1. Af her i landet ved gæring uden påfølgende destillation fremstillede alkoholholdige drikkevarer — øl undtaget — såsom druevin, frugtvin, cider, mjød m. m. samt af frugtvin, tilberedt af ugæret frugtsaft og sprit, svares, når varen indeholder over 2,5, men ikke over 20 rumprocent alkohol, afgift til statskassen efter nedenstående regel:

Afgiftsklasse 1: Frugtvin, også mousserende, med et alkoholindhold af ikke over 6 rumprocent 10 øre pr. liter

Afgiftsklasse 2: Frugtvin af bordvinstype med et alkoholindhold af over 6, men ikke over 14 rumprocent, dog med undtagelse af mousserende varer . . . 15 øre pr. liter

Afgiftsklasse 3: Andre varer 40 øre pr. liter

Stk. 2. Under afgiftsklasse 1 og 2 henføres kun sådan frugtvin, som er fremstillet af her i landet almindeligt avlede frugt- og bærsorter eller rabarber, og som ikke indeholder nogen som helst art druebestanddele, druevin eller cider.

Stk. 3. Varer med et alkoholindhold over 20 rumprocent behandles i afgiftsmæssig henseende efter de for spiritus gældende bestemmelser. Bortset fra mjød, fremstillet ved gæring af honning, behandles varer med en vægtfylde over 1,06 ved en temperatur af 15° C. samt varer, der ikke har karakter af vin, ligeledes som spiritus.

§ 12.

Stk. 1. Fritaget for afgift er:

- 1) Frugtvin og mjød, fremstillet af dansk frugt eller honning af personer, der ikke driver erhvervsmæssig fremstilling af varer af den i § 11 nævnte art, og alene til brug i vedkommendes private husholdning.
- 2) Varer, der af fremstillingsvirksomheden udføres til udlandet efter nærmere fastsatte regler og i nærmere foreskrevne mindstemængder.

Stk. 2. Finansministeriet kan tilstå virksomheder, der aftapper frugtvin m. v. frem-

stillet af andre virksomheder, godtgørelse af erlagt afgift ved udførsel af varerne til udlandet.

§ 13.

Stk. 1. De af § 11 omfattede varer må, såfremt de er bestemt til salg, ikke uden finansministeriets tilladelse underkastes behandling af nogen art, efter at varen er udleveret fra fremstillingsvirksomheden.

Stk. 2. De af § 11 omfattede varer må ikke forhandles under betegnelser for egentlige spirituosa, f. eks. bitter, likør, cocktail, cherry brandy, cherry cordial m. v., eller under betegnelser, der kan antages som betegnelser for spirituosa.

Stk. 3. Fremstilling af varer af den i § 11 nævnte art må ikke drives sammen med anden virksomhed. Finansministeriet kan meddele dispensation fra dette forbud på nærmere i hvert enkelt tilfælde fastsatte betingelser.

§ 14.

Fremstilling af afgiftspligtige varer må kun foretages af den, der har kontrolmyndighedens tilladelse hertil. Finansministeriet træffer bestemmelse om, hvilket regnskab der skal føres, og kan fastsætte særlige regler vedrørende rumindhold og etiketter for emballager til afgiftspligtige varer.

§ 15.

Afgiften berigtiges af den pågældende fremstillingsvirksomhed. Afgiften af de i en måned udleverede varer skal indbetales til de af finansministeriet anviste indbetalingssteder inden udgangen af den følgende måned.

Afsnit III.

Afgift af øl.

§ 16.

Stk. 1. Af øl svares afgift til statskassen efter de i dette afsnit fastsatte regler.

Stk. 2. Af her i landet fremstillet øl svares afgiften af den, der fremstiller varen, efter de i §§ 17—24 fastsatte regler.

Stk. 3. Af indført øl svares afgiften af den, der indfører varen, efter de i § 25 fastsatte regler.

§ 17.

Stk. 1. Afgiften udgør for øl, der ved udlevering fra den afgiftspligtige virksomhed indeholder $2\frac{1}{4}$ vægtprocent alkohol og derover, følgende:

Luksusøl kl. A: 135 kr. pr. hektoliter for øl, der er indbrygget på et ekstraktindhold af over $10\frac{3}{4}$ pct. Balling, men ikke over 13 pct. Balling.

Luksusøl kl. B: 150 kr. pr. hektoliter for øl, der er indbrygget på et ekstraktindhold af over 13 pct. Balling.

Skatteklasse I: 108 kr. pr. hektoliter for øl, der er indbrygget på et ekstraktindhold af $10\frac{3}{4}$ pct. Balling eller derunder.

Stk. 2. Der ydes for hvert finansår hvert enkelt bryggeri en afgiftslettelse, der for bryggerier, hvis samlede udlevering til forbrug her i landet af luksusøl (klasse A og B) og øl af skatteklasse I i alt i det foregående finansår ikke overstiger 3 000 hl, udgør 25 kr. pr. hl for indtil 2 000 hl. For de øvrige bryggerier formindskes den nævnte afgiftslettelse pr. hl med et beløb (udtrykt i øre), hvis størrelse fastsættes ved at dividere bryggeriets samlede udlevering af de omhandlede ølsorter (udtrykt i hl) til forbrug her i landet i det foregående finansår med 50. Det udkomne tal afrundes til det nærmest lavede med 5 delelige tal.

§ 18.

Stk. 1. Afgiften udgør for øl, der ved udleveringen fra den afgiftspligtige virksomhed indeholder under $2\frac{1}{4}$ vægtprocent alkohol:

Skatteklasse II: 28 kr. pr. hektoliter.

Stk. 2. Der ydes for hvert finansår hvert enkelt bryggeri en lettelse i afgiften på 4 kr. 50 øre pr. hl for de første 1 000 hl og 2 kr. 50 øre pr. hl for de næste 1 000 hl, som udleveres til forbrug her i landet.

Stk. 3. Undtaget fra afgiften er overgæret øl af almindelig hvidtøltype, såfremt varen forhandles med anvendelse af ordet „Hvidtøl“ eller „Skibsøl“ tydeligt anbragt som artsbetegnelse på hovedetiketten, og der iøvrigt ikke ved forhandlingen anvendes betegnelser eller udstyr af en sådan art, at varen kan antages for en afgiftspligtig ølsort.

Stk. 4. Såfremt der måtte opstå tvivl, om øl er af almindelig hvidtøltype, samt om betegnelser eller udstyr anvendt ved forhandlingen af afgiftsfrit øl er i strid med bestemmelserne i stk. 3, afgøres spørgsmålet af det i § 39 omhandlede nævn.

§ 19.

Stk. 1. Virksomheder, der tilhører samme ejer eller har fælles ledelse, betragtes, når de er beliggende i samme kommune, med hensyn til de i § 17 og § 18 fastsatte lettelser i afgiften som et enkelt bryggeri.

Stk. 2. De i § 17 og § 18 fastsatte lettelser i afgiften finder kun anvendelse for de bryggerier, der hidtil har oppebåret sådan afgiftslettelse. Dog finder de i § 17, stk. 2, fastsatte lettelser kun anvendelse for de bryggerier, der den 1. november 1940 fremstillede øl af denne art.

§ 20.

Fritaget for afgift er:

- 1) Øl, der fremstilles alene til eget brug af personer, der ikke driver erhvervsmæssig fremstilling af øl.
- 2) Øl, der af bryggerierne udføres til udlandet under iagttagelse af nærmere foreskrevne regler og i nærmere fastsatte mindstemængder.
- 3) Øl, der af bryggerierne vederlagsfrit stilles til rådighed for de i bryggerierne beskæftigede personer til forbrug på stedet.

§ 21.

Stk. 1. Såfremt der i virksomheder, der fremstiller øl af den i § 17 omhandlede art, foretages blanding af øl indbrygget på forskelligt ekstraktindhold, bestemmes øllets skatteklasse ved beregning af det ekstraktindhold, på hvilket øl af tilsvarende beskaffenhed indbrygges.

Stk. 2. Øl må ikke fraføres fremstillingsvirksomheden, forinden det er bragt i den efter dets almindelige beskaffenhed og regelmæssige bryggemåde til forbrug færdige tilstand.

§ 22.

Stk. 1. Afgiftspligtigt øl må kun fraføres de afgiftspligtige virksomheder i beholdere med et af finansministeriet fastsat rumindhold, for flaskers vedkommende kun i 35 cl-flasker.

Stk. 2. Øl må kun fraføres fremstillingsvirksomheden til forbrug her i landet med etiketter, der angiver virksomhedens navn og varens art, for afgiftspligtigt øl tillige skatteklassen. Der kan gives tilladelse til, at øl overføres fra et bryggeri til et andet bryggeri og forsynes med dettes etiketter.

§ 23.

Stk. 1. Fremstilling af såvel afgiftspligtigt som afgiftsfrit øl til andet end personlig brug må kun foretages af den, der har indgivet anmeldelse herom til kontrolmyndigheden. Finansministeriet træffer bestemmelse om, hvilket regnskab der skal føres.

Stk. 2. Enhver, der afsætter øl af den i § 17 omhandlede art til handlende, restauratører o. lign., er pligtig til at indgive anmeldelse herom til kontrolmyndigheden. De pågældende skal føre regnskab over afsætningen til hver enkelt af disse kunder og det af finansministeriet fastsatte omfang afgive oplysninger herom til kontrolmyndigheden.

§ 24.

Afgiften berigtiges af den pågældende fremstillingsvirksomhed. Afgiften af de i en måned udleverede varer skal indbetales til de af finansministeriet anviste indbetalingssteder inden udgangen af den følgende måned.

§ 25.

Stk. 1. Af her til landet indført øl, der ved fremstilling her i landet ville være afgiftspligtigt i henhold til §§ 17—18, svares foruden tolden afgift efter de i § 17, stk. 1, og § 18, stk. 1, fastsatte bestemmelser. Øllet beskattes i den afgiftsklasse, hvorunder det efter foretagen undersøgelse ved indførselen henhører.

Stk. 2. De i § 18, stk. 3 og 4, samt § 20, pkt. 2, § 22 og § 23 for her i landet fremstillet øl fastsatte bestemmelser finder tilsvarende anvendelse for indført øl.

§ 26.

Øl, der er bestemt til salg her i landet, må ikke efter udleveringen fra bryggeriet eller efter indførselen fra udlandet underkastes nogen behandling, herunder aftapning på flasker eller andre emballager, uden finansministeriets tilladelse.

Afsnit IV.

Afgift på omsætningen af stærke drikke.

§ 27.

Stk. 1. Af omsætningen af øl med 2¼ vægtprocent alkohol eller derover samt af spiritus og vin — herunder også varer af den i § 11 omhandlede art (frugtvin m. v.) — svares afgift til statskassen efter de i dette afsnit fastsatte regler.

Stk. 2. Finansministeren fastsætter, hvilke spirituøse drikkevarer, ekstrakter o. lign. der omfattes af betegnelserne spiritus og vin.

A. Afgiften for indførsels-, fremstillings- og mellemhandlervirksomheder m. v.

§ 28.

Stk. 1. Afgift svares af den, der har indført eller fremstillet varen, og berigtiges ved udleveringen af varen fra denne virksomhed, jfr. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Afgiftspligten for spiritus og vin overføres til en virksomhed, der indfører eller fremstiller spiritus eller vin, såfremt virksomheden ikke afsætter andre varer end drikkevarer, eller dens engrossalg af spiritus og vin udgør mindst halvdelen af det samlede salg af sådanne varer. Endvidere overføres afgiftspligten til en virksomhed, som driver mellemhandel med spiritus og vin, dog kun forsåvidt angår varer til videreforhandling engros til andre handlende, restauratører m. v.

Stk. 3. Ved udlevering af vin og spiritus til andre end de i stk. 2 omhandlede virksomheder udelukkende til fremstilling af spirituøse drikkevarer overføres afgiftspligten til vedkommende fremstillingsvirksomhed.

Stk. 4. Finansministeriet fastsætter, hvilke regler der skal iagttages ved overførsel af afgiftspligten fra en virksomhed til en anden i henhold til bestemmelserne i stk. 2 og 3.

Stk. 5. Finansministeriet kan fastsætte særlige bestemmelser vedrørende afgiftsberigtigelsen af øl.

§ 29.

Stk. 1. Den afgiftspligtige omsætning er den afgiftspligtige værdi af de udleverede afgiftspligtige varer med fradrag af værdien af varer, for hvilke afgiftspligten er overført

til anden virksomhed i henhold til § 28. De udleverede varer medregnes i omsætningen, uanset om udleveringen sker for virksomhedens egen regning eller for andres regning, og uanset om varerne er endeligt solgt eller leveres i konsignation eller på anden måde. Til omsætningen henregnes også varer, der forbruges af den afgiftspligtige eller udleveres uden modydelse.

Stk. 2. Såfremt en i henhold til § 28 afgiftspligtig virksomhed drives i forbindelse med detailhandel eller en i henhold til § 42, stk. 1, afgiftspligtig virksomhed (restaurationsvirksomhed), betragtes overførselen af stærke drikke til detailsalget eller restaurationsvirksomheden som en afgiftspligtig omsætning.

Stk. 3. De i § 28 nævnte virksomheder hæfter for afgiften af de afgiftspligtige varer, der er indført eller fremstillet af virksomheden eller tilført denne fra anden virksomhed, medmindre afgiftspligten er overført til en anden virksomhed i overensstemmelse med reglerne i § 28. Såfremt den tilstedeværende beholdning af afgiftspligtige varer er mindre end beholdningen ifølge regnskabet, tilsvares afgiften af det manglende kvantum.

§ 30.

Stk. 1. Den afgiftspligtige værdi er for spiritus og vin det vederlag, som modtageren skal yde for varerne, jfr. dog stk. 2; told og andre afgifter medregnes i den afgiftspligtige værdi, selvom de pågældende beløb berigtiges overfor toldvæsenet af varemottageren. I tilfælde, hvor der ikke finder modydelse sted, er den afgiftspligtige værdi virksomhedens almindelige pris ved tilsvarende udlevering af sådanne varer mod vederlag. Kan en sådan pris ikke konstateres, fastsættes den afgiftspligtige værdi af det i § 39 omhandlede nævn på grundlag af virksomhedens indkøbspris med tillæg af de omkostninger og den avance, der i almindelighed skønnes at indgå i den afgiftspligtige værdi for sådanne varer, eller på grundlag af oplysninger om den afgiftspligtige værdi for tilsvarende varer i andre virksomheder.

Stk. 2. For spiritus og vin, der af en afgiftspligtig virksomhed udleveres gennem detailudsalg, der drives i forbindelse med denne virksomhed, er den afgiftspligtige

værdi detailprisen, hvorved forstås den prislistepris ved salg af enkelte flasker, hvortil enhver kan købe, uden fradrag af nogen art. I tilfælde, hvor der iøvrigt måtte bestå et interessefællesskab mellem en afgiftspligtig virksomhed og et detailudsalg, således at den ene virksomhed er interesseret i det økonomiske udbytte af den anden virksomhed, kan finansministeriet kræve, at spiritus og vin, der afsættes fra den afgiftspligtige virksomhed til det pågældende detailudsalg, afgiftsberigtiges på grundlag af detailprisen i detailudsalget.

Stk. 3. Såfremt der måtte opstå tvivl om, hvorvidt en prislistepris kan betragtes som en detailpris i henhold til stk. 2, kan finansministeriet kræve den afgiftspligtige værdi ansat af det i § 39 omhandlede nævn efter tilsvarende regler som fastsat i stk. 1, sidste punktum. Samme fremgangsmåde kan anvendes for spiritus og vin, der overføres fra en i henhold til § 28 afgiftspligtig virksomhed til en virksomhed med udsækning af stærke drikke, såfremt der mellem de pågældende virksomheder består en forbindelse af den i stk. 2 omtalte art.

Stk. 4. For øl er den afgiftspligtige værdi virksomhedens almindelige pris ved salg til detailhandelen. Kan en sådan pris ikke konstateres, ansættes den afgiftspligtige værdi efter de i stk. 1, sidste punktum, givne regler.

Stk. 5. I den afgiftspligtige værdi medregnes i alle tilfælde afgiften i henhold til nærværende afsnit IV, A.

§ 31.

Stk. 1. De afgiftspligtige virksomheder, der forhandler spiritus og vin direkte til forbruger til detailpriser eller leverer sådanne varer til detailudsalg af den i § 30, stk. 2, nævnte art, skal udfærdige særlige prislister over detailpriserne. Disse prislister skal afgives til kontrolmyndigheden og være tilgængelige både i den afgiftspligtige virksomhed og i de af § 30 omfattede detailudsalg, således at de til enhver tid kan forevises de pågældende købere. De i prislisterne angivne priser må ikke overskrides.

Stk. 2. Ved ændringer i de i stk. 1 foreskrevne prislister skal der foretages en efterberigtigelse af afgiften af de beholdninger, der forefindes i de af § 30, stk. 2, omfattede detailudsalg, således at afgiften omregnes

efter de ændrede prislister, idet fornøden tilbagebetaling af afgift eller yderligere indbetaling af afgift foretages i forbindelse med afregningen for den pågældende måned. Meddelelse om ændringer i prislisterne skal afgives til kontrolmyndigheden samtidig med deres ikrafttræden.

§ 32.

Udlevering af spiritus og vin til detailhandlere og virksomheder, der udkænker afgiftspligtige varer, skal i alle tilfælde ske i afgiftsberigtiget stand, medens mellemhandel iøvrigt med vin og spiritus kun må ske i uafgiftsberigtiget stand og kun mellem de i § 28 nævnte virksomheder.

§ 33.

Der svares ikke afgift af:

- 1) Varer, som i henhold til særlig tilladelse afsættes til teknisk eller videnskabelig brug eller til fremstilling af andre varer end drikkevarer.
- 2) Lægemidler, som af apotekere udleveres efter læge-, tandlæge- eller dyrlægerecept, og iøvrigt sådanne medicinalvarer, som af apotekere udleveres i håndkøb, såfremt præparaterne ikke er drikkevarer og ikke kan anvendes til fremstilling af sådanne.
- 3) Varer, som udføres til udlandet af en afgiftspligtig virksomhed.
- 4) Øl, der i henhold til bestemmelsen i § 20, pkt. 3, er fritaget for afgiften af øl.

§ 34.

Afgiften udgør 43 pct. af den afgiftspligtige omsætning. I tilfælde, hvor den afgiftspligtige omsætning ansættes på grundlag af detailprisen, jfr. § 30, stk. 2, foretages et fradrag i den afgiftspligtige værdi på 11 pct., forinden afgiften beregnes.

§ 35.

Ved indførsel af afgiftspligtige varer i ikke erhvervsmæssigt øjemed svares afgift i henhold til dette afsnit efter nærmere af finansministeren fastsatte bestemmelser; den afgiftspligtige værdi vil kunne ansættes på grundlag af gængse priser for forskellige varetyper.

§ 36.

Såfremt afgiften af øl i henhold til afsnit III, § 17, stk. 1, på den overvejende del af ølsalget udgør et større beløb pr. hektoliter end afgiften i henhold til afsnit IV, A, bortfalder sidstnævnte afgift for så vidt angår øl. Såfremt afgiften i henhold til afsnit III, § 17, stk. 1, udgør et mindre beløb pr. hektoliter end afgiften i henhold til afsnit IV, A, bortfalder den i § 17, stk. 1, fastsatte afgift; de i § 17, stk. 2, fastsatte skattelettelser opretholdes. Ved beregningen lægges de typiske priser i hovedstadsområdet til grund.

§ 37.

Afgiften af den i en måned stedfundne omsætning skal indbetales til de af finansministeriet anviste indbetalingssteder inden udløbet af den følgende måned.

§ 38.

I tilfælde, hvor en virksomhed ikke fører de i § 40 påbudte regnskaber eller ikke fører dem på behørig måde, eller hvor den angivne omsætning efter kontrolmyndighedens skøn ikke er overensstemmende med de faktiske forhold, kan kontrolmyndigheden foretage en skønmæssig ansættelse af den afgiftspligtige omsætning.

§ 39.

Stk. 1. Den af kontrolmyndigheden foretagne skønmæssige ansættelse kan af den pågældende indbringes for et af finansministeren nedsat nævn. Indankning for nævnet skal ske inden 14 dage efter, at den pågældende er gjort bekendt med ansættelsen. Såfremt nævnet ikke kan godkende kontrolmyndighedens ansættelse, foretager nævnet selv en skønmæssig ansættelse af afgifts tilsvaret. Der skal efter begæring af den, som har indbragt sagen for nævnet, gives den pågældende adgang til mundtligt at fremstille sagen for nævnet.

Stk. 2. Nævnet består af 5 medlemmer, hvoraf 1 medlem skal være dommer i landsret eller højesteret, medens 2 medlemmer skal være branchekyndige. I de i § 18, stk. 4, omhandlede tilfælde udpeges de branchekyndige af Industrirådet.

Stk. 3. De af nævnet i henhold til bestemmelserne i denne lov truffne afgørelser er endelige.

§ 40.

Enhver, der agter at påbegynde en i henhold til § 28 afgiftspligtig virksomhed, skal til kontrolmyndigheden afgive anmeldelse, forinden virksomheden påbegyndes, og modtager som bevis herfor et særligt legitimationkort. Virksomhederne er forpligtet til efter finansministeriets nærmere bestemmelse at føre specificeret regnskab over de afgiftspligtige varer, der er indført eller fremstillet af virksomheden eller tilført denne fra anden virksomhed i henhold til § 28, samt over virksomhedens omsætning af disse varer. For så vidt angår omsætningen til andre afgiftspligtige virksomheder og til virksomheder, der driver handel med eller udskænkning af afgiftspligtige varer, skal regnskabet føres på en sådan måde, at det indeholder oplysning om størrelsen af omsætningen til hver enkelt virksomhed.

§ 41.

Der tillægges de i henhold til § 28 afgiftspligtige virksomheder samme privilegerede stilling som anført i nærværende lovs § 51, stk. 1, 1. punktum, for så vidt angår afgiften af varer, der er afsat (udleveret) til de efter afsnit IV, B, anmeldte virksomheder eller til videre forhandling i detailsalg, såfremt varemottageren går konkurs eller af anden årsag standser betalingerne inden for et tidsrum af 12 måneder efter varernes afsætning (udlevering).

*B. Afgiften for restaurationsvirksomheder
o. lign.*

§ 42.

Stk. 1. Afgiften svares af den, der driver en virksomhed, hvortil der i henhold til lov nr. 129 af 15. marts 1939 om beværtning og gæstgiveri m. m. kræves adkomst med ret til udskænkning af stærke drikke. Afgiften svares endvidere af den, der på anden måde udskænker afgiftspligtige varer, såfremt der hertil kræves særlig tilladelse i henhold til nævnte lov.

Stk. 2. I tilfælde, hvor lokaler, hvortil der ikke er knyttet adkomst på beværtning m. v. med ret til udskænkning af stærke drikke, udlejes til brug for sammenkomster, hvor udskænkning af stærke drikke finder sted, uden at der hertil kræves tilladelse efter beværterlovens bestemmelser, kan det

i § 39 omhandlede nævn bestemme, at der skal svares afgift af den stedfundne udskænkning, såfremt den pågældende udlejningsvirksomhed efter nævnets skøn har karakter af en erhvervsvirksomhed.

Stk. 3. Fritaget for afgift er virksomheder, der alene drives som marketenderi uden pligt til at erhverve beværteradkomst, jfr. § 27 i lov om beværtning og gæstgiveri m. m.

§ 43.

Stk. 1. Den afgiftspligtige omsætning er den afgiftspligtige værdi af de afgiftspligtige varer, der udskænkes eller leveres i eller af den afgiftspligtige virksomhed. Varer, der udskænkes eller leveres uden modydelse, og varer, der forbruges af den afgiftspligtige, medregnes i omsætningen med den for varer af den pågældende art almindelige afgiftspligtige værdi.

Stk. 2. I tilfælde, hvor der i en afgiftspligtig virksomhed opkræves særskilte beløb, der må betragtes som delvis betaling for de serverede varer, skal sådanne beløb medregnes til den afgiftspligtige omsætning. Opstår der tvivl om, hvorvidt særskilt opkrævede beløb omfattes af nærværende bestemmelse, afgøres spørgsmålet af det i § 39 omhandlede nævn.

Stk. 3. Den afgiftspligtige virksomhed hæfter for afgiften af de afgiftspligtige varer, der er tilført virksomheden. Såfremt den tilstedeværende beholdning af afgiftspligtige varer er mindre end beholdningen efter regnskabet, tilsvares afgiften af det manglende kvantum beregnet på grundlag af den afgiftspligtige værdi for varer af den pågældende art.

Stk. 4. For afgiften i henhold til § 42, stk. 2, hæfter såvel den, der stiller lokalerne til rådighed, som den, der står for sammenkomstens afholdelse.

§ 44.

Stk. 1. Den afgiftspligtige værdi er det vederlag, som mottageren skal yde for varerne, indbefattet afgiften efter nærværende afsnit IV, B, der skal indregnes i priserne. Den afgiftspligtige værdi skal være angivet i prislister, der er tilgængelige såvel for kunderne som for kontrolmyndigheden. De i prislisterne angivne priser må ikke overskrides.

Stk. 2. Finansministeriet kan fastsætte særlige regler vedrørende beregningen af afgiften i de i § 42, stk. 2, omhandlede tilfælde.

§ 45.

Afgiften udgør 25 pct. af den afgiftspligtige omsætning.

§ 46.

Afgiften af den i en måned stedfundne omsætning skal indbetales til de af finansministeriet anviste indbetalingssteder inden udgangen af den følgende måned.

§ 47.

Stk. 1. I tilfælde, hvor en virksomhed ikke fører de i § 48 påbudte regnskaber eller ikke fører dem på behørig måde, eller hvor den angivne omsætning efter kontrolmyndighedens skøn ikke er overensstemmende med de faktiske forhold, kan kontrolmyndigheden foretage en skønsmæssig ansættelse af den afgiftspligtige omsætning.

Stk. 2. Den af kontrolmyndigheden foretagne skønsmæssige ansættelse kan af den pågældende indbringes for det i § 39 omhandlede nævn. Indankning for nævnet skal ske inden 14 dage efter, at den pågældende er gjort bekendt med ansættelsen.

§ 48.

Enhver, der agter at påbegynde en i henhold til § 42 afgiftspligtig virksomhed, skal til kontrolmyndigheden afgive anmeldelse, forinden virksomheden påbegyndes, og modtager som bevis herfor et særligt legitimationkort. Virksomhederne er forpligtet til at føre det af finansministeriet foreskrevne regnskab vedrørende de afgiftspligtige varer.

§ 49.

De afgiftspligtige virksomheder må ikke uden særlig tilladelse fra kontrolmyndigheden indkøbe afgiftspligtige varer fra andre end de i § 28 omhandlede virksomheder.

Afsnit V.

Almindelige bestemmelser.

§ 50.

Stk. 1. Finansministeriet fastsætter de nærmere bestemmelser vedrørende kontrollen med virksomhederne.

47 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

Stk. 2. De kontrolerende tjenestemænd har ret til at foretage eftersyn i de af loven omfattede virksomheder og til at efterse disses regnskaber m. v. Virksomhedens indehaver såvel som de i virksomheden beskæftigede personer er pligtige at yde eller lade yde kontrollen al fornøden vejledning og hjælp.

Stk. 3. De kontrolerende tjenestemænd er berettiget til at foretage eftersyn i virksomheder, der driver detailsalg med de i denne lov omhandlede varer, og til herunder at efterse virksomhedernes beholdninger af sådanne varer og virksomhedernes regnskaber m. v. Indehaverne af detailvirksomhederne er pligtige i detailudsalget at opbevare indkøbsfakturaer vedrørende de nævnte varer i mindst et år efter modtagelsen.

Stk. 4. De anmeldte virksomheder er pligtige at føre almindelige autoriserede handelsbøger. Kontrolmyndigheden kan foreskrive, efter hvilke regler handelsbøgerne skal føres, for at de fornødne oplysninger kan stå til rådighed.

Stk. 5. Offentlige myndigheder er på begæring pligtige at meddele kontrolmyndigheden enhver oplysning til brug for kontrollen med afgifternes rigtige erlæggelse.

Stk. 6. Om udstedelse og fornyelse af næringsadkomster, bevillinger og andre særlige adkomster, der giver ret til fremstilling, afsætning, udlevering, fordeling eller udskænkning af de i denne lov omhandlede varer, samt om ophør eller ændringer i sådanne adkomster tilstiller den pågældende myndighed straks kontrolmyndigheden underretning.

§ 51.

Stk. 1. Statskassen er privilegeret fordringshaver for de i nærværende lov omhandlede afgifter overensstemmende med lov om konkurs m. m. af 25. marts 1872 § 33, 2. c. For skyldig afgift har statskassen samme fortrinsret i beholdningen af afgiftspligtige varer som over for kreditoplagshavere i kreditoplagsvarer, jfr. toldforordningens § 75.

Stk. 2. For erlæggelsen af afgift efter nærværende lov hæfter såvel ejeren som virksomhedens forpagter eller bestyrer. Overtages virksomheden af en ny ejer (forpagter,

bestyrer), hæfter denne for afgiften for den måned; i hvilken overtagelsen finder sted.

Stk. 3. Når den, hvem afgiftspligt efter nærværende lov påhviler, dør eller går fallit, skal skifteretten uopholdelig give kontrolmyndigheden meddelelse derom.

§ 52.

Er skyldig afgift ikke indbetalt senest den 14. dag efter forfaldstid, ophører fra denne dag den pågældendes ret til at drive den afgiftspligtige virksomhed, indtil restancen er betalt, og der meddeles adkomstdokumentet påtegning herom af de myndigheder, der udsteder næringsadkomsten. Afgiften af omsætningen (udleveringen) indtil virksomhedens ophør skal indbetales senest 14 dage efter ophøret.

§ 53.

Finansministeriet bemyndiges til at yde i henhold til nærværende lov afgiftspligtige virksomheder godtgørelse af afgift af varer, der returneres eller går tabt ved indbrud eller brand i virksomheden eller under transport fra virksomheden, såfremt der i det enkelte tilfælde tilvejebringes den efter finansministeriets skøn fornødne dokumentation. Finansministeriet kan fastsætte regler om afgiftsfrihed ved indførsel af små kvanta afgiftspligtige varer som rejsegods eller lignende.

§ 54.

Såfremt varer, der helt eller delvis er fritaget for de i denne lov fastsatte afgifter, anvendes til andet formål end det, hvortil varerne er bestemt, kan finansministeriet inddrage vedkommendes adgang til at indkøbe afgiftsfri varer.

§ 55.

Med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år straffes den, der uden anmeldelse for kontrolmyndigheden driver en i henhold til nærværende lov afgiftspligtig virksomhed, eller som undlader at føre de påbudte regnskaber eller fører disse urigtigt eller på anden måde afgiver urigtige oplysninger om fremstillingen, udleveringen eller fordelingen af afgiftspligtige varer.

§ 56.

Med samme straf som i § 55 anses endvidere:

- 1) den, der fra de af afsnit I omfattede varer helt eller delvis fjerner stoffer, der efter finansministeriets bestemmelse er tilsat varerne,
- 2) den, der uberettiget forskaffer sig selv eller andre varer, hvoraf pligtig afgift i henhold til denne lov ikke er erlagt, eller som medvirker ved afsætning af eller selv køber eller modtager sådanne varer, uagtet han er vidende om eller har formodning om eller dog efter omstændighederne, således navnlig under hensyn til varens pris, burde have formodning om, at varerne ikke er afgiftsberigtiget,
- 3) den, der i strid med afgivne erklæringer anvender afgiftspligtige varer, som er udleveret afgiftsfrit, til andet formål end det angivne.

§ 57.

Andre overtrædelser af denne lov eller de i henhold til loven fastsatte regler straffes med bøder.

§ 58.

Varer, der fremstilles uden anmeldelse for kontrolmyndigheden, og helt eller delvis afgiftsfritagne varer, som anvendes til andet formål end det, hvortil varerne er bestemt, vil — med tilhørende emballage — være at konfiskere tillige med de benyttede redskaber. Er varerne ikke i behold, tilsvares konfiskationsværdien og de pligtige afgifter.

§ 59.

I tilfælde af særlig grov overtrædelse af denne lovs bestemmelser kan retten til at drive den pågældende virksomhed ved dom frakendes den skyldige enten for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum.

§ 60.

Stk. 1. Bøder pålægges af finansministeriet, medmindre dette ønsker sagen afgjort ved domstolene. Det står dog vedkommende frit for inden 14 dage efter, at finansministeriets afgørelse er meddelt ham, at forlange sagen undergivet domstolenes afgørelse, hvilket da foranlediges af finansministeriet. En indledet sag bortfalder dog,

når finansministeriet tager sin påstand om bøde eller sagsanlæg tilbage, eller når den tiltalte, som har forlangt domstolens afgørelse, frafalder samme. Finansministeriet tager bestemmelse om de af dette foranledigede sagers anke fra det offentlige side. Med hensyn til de ikendte bøder samt konfiskationsprovenuier finder § 2 i lov nr. 275 af 13. november 1926 anvendelse.

Stk. 2. Når sager angående overtrædelser af nærværende lov indbringes for retten, behandles de som politisager.

Stk. 3. De i lov om rettens pleje kapitlerne 68, 69, 71 og 72 omhandlede retsmidler finder anvendelse i samme omfang som i sager, som det efter de almindelige regler tilkommer statsadvokaten at forfølge. Nedlægges der af anklagemyndigheden påstand om idømmelse af fængselsstraf, skal der på tiltaltes begæring beskikkes ham en forsvarer.

Stk. 4. Såfremt den begæede overtrædelse har medført afgiftstab for statskassen, er vedkommende pligtig at erlægge den afgift, staten har mistet. Kan størrelsen af det unddragne afgiftsbeløb ikke konstateres, erlægges et beløb af samme størrelse som det fastsatte bødebeløb eller — hvis den pågældende anses med frihedsstraf — et ved rettens skøn fastsat beløb som vederlag for afgiften.

§ 61.

Det påhviler politiet uopholdeligt at underrette kontrolmyndigheden om de til dets kundskab kommende overtrædelser eller omgæelser af denne lov samt også på kontrolmyndighedens begæring at yde bistand til opdagelse af sådanne. Endvidere er politiet på forlangende forpligtet til at optage politiforhør til overtrædelsers opdagelse og bevisliggørelse samt til at påse, at virksomheder, der er standset i henhold til lovens § 52, ikke uberettiget genoptages.

§ 62.

Af den i afsnit IV omhandlede afgift tillægges der de enkelte kommuner en andel af samme størrelse som det beløb den pågældende kommune har oppebåret som andel af den i finansåret 1945—46 indgåede afgift af omsætningen af stærke drikke. De kommunerne således tillagte beløb udbetales af statskassen efter hvert finansårs udløb.

§ 63.

Stk. 1. Finansministeren bemyndiges til at afholde de med lovens gennemførelse forbundne udgifter.

Stk. 2. Finansministeriet bemyndiges til at fastsætte de iøvrigt fornødne regler til gennemførelse af denne lov og til herunder at fastsætte de nødvendige overgangsbestemmelser.

§ 64.

Stk. 1. Denne lov, der ikke gælder for Færøerne og Grønland, træder i kraft den 1. april 1955.

Stk. 2. Ved lovens ikrafttræden bortfalder: lov nr. 109 af 1. april 1922 om beskatning af spiritus m. m.,

lov nr. 85 af 31. marts 1931 om tillæg til lov af 13. november 1926 om foranstaltninger mod smugleri m. v., § 3 og § 4,

lov nr. 114 af 1. april 1922 om tillægsafgift på spiritus samt om beskatning af indenlandsk tilvirkning af vin, cider o. desl.,

lov nr. 161 af 7. juli 1927 om ændring i beskatningen af vin, § 1 og § 2, stk. 2 og stk. 3,

lov nr. 82 af 22. marts 1930 om ændring af spiritusbeskatningen m. m. med undtagelse af § 1,

lov nr. 546 af 31. oktober 1940 om forlængelse af gyldigheden af lov af 29. november 1939 om midlertidig forhøjelse af benzinafgiften m. m., § 2, stk. 1,

lov nr. 68 af 28. februar 1950 om afgift af parfumer, toiletmidler m. v., § 12,

lov nr. 436 af 19. november 1950 om ændringer i forbrugsafgiftslovene og toldloven, § 10,

lov nr. 332 af 22. december 1953 om forlængelse af midlertidige ændringer i forbrugsafgiftslove, § 7, § 10 og § 11,

lov nr. 73 af 31. marts 1954 om forlængelse af midlertidige ændringer i forbrugsafgiftslove, § 5,

lov nr. 296 af 1. oktober 1954 om nedsættelse af beskatningen af frugtvin,

lov nr. 111 af 1. april 1922 om beskatning af øl,

lov nr. 221 af 1. maj 1923 om ændring i lov nr. 111 af 1. april 1922 om beskatning af øl,

lov nr. 332 af 22. december 1953 om forlængelse af midlertidige ændringer i forbrugsafgiftslove, § 14,
 lov nr. 73 af 31. marts 1954 om forlængelse af midlertidige ændringer i forbrugsafgiftslove, § 8,
 lov nr. 299 af 1. oktober 1954 om ændring i beskatningen af øl,
 lov nr. 537 af 31. oktober 1946 om afgift på omsætningen af stærke drikke,
 lov nr. 127 af 31. marts 1950 om forlængelse

af gyldigheden af forskellige forbrugsafgifter m. m., § 11,
 lov nr. 436 af 19. november 1950 om ændringer i forbrugsafgiftslovene og toldloven, § 8,
 lov nr. 185 af 11. juni 1954 om kontrol med omsætningen af spiritus og vin, § 13, stk. 2 og stk. 3,
 lov nr. 297 af 1. oktober 1954 om forhøjelse af afgiften på omsætningen af stærke drikke, § 1.

Bemærkninger til lovforslaget.

De almindelige bestemmelser vedrørende de afgifter, der bortset fra omsætningsafgiften af stærke drikke, opkræves af spiritus, frugtvin og øl, hidrører i det væsentlige fra 1922. Der er ved flere love foretaget ændringer i disse bestemmelser, men nogen egentlig revision er ikke foretaget.

Med hensyn til den særlige beskatning af spiritus findes hovedreglerne i to love, begge af 1. april 1922. Lov nr. 109 om beskatning af spiritus m. m. giver reglerne vedrørende den såkaldte produktionsafgift, der opkræves af spritfabrikernes produktion af sprit. Lov nr. 114 indeholder reglerne vedrørende den tillægsafgift, der svares af dansk og udenlandsk spiritus m. m. I denne sidste lov er der foretaget flere ændringer, og loven er med disse ændringer optrykt i finansministeriets lovbekendtgørelse nr. 5 af 9. januar 1954. Den gældende afgiftssats er fastsat ved lov nr. 73 af 31. marts 1954 om forlængelse af midlertidige ændringer i forbrugsafgiftslove, § 5.

Bestemmelserne om afgift af her i landet fremstillet vin findes i lov nr. 114 af 1. april 1922, der med ændringer er optrykt i lovbekendtgørelse nr. 5 af 9. januar 1954. Afgiftssatserne er ændret ved lov nr. 296 af 1. oktober 1954 om nedsættelse af beskatningen af frugtvin.

Bestemmelserne vedrørende ølskatten indeholdes i lov nr. 111 af 1. april 1922 om beskatning af øl, der med senere ændringer er optrykt i finansministeriets lovbekendtgørelse nr. 7 af 9. januar 1954. Afgiftssatserne er ændret ved lov nr. 299 af 1. oktober 1954 om ændring i beskatningen af øl.

Foruden disse love vedrørende de specifikke afgifter på spiritus m. m., frugtvin og øl, der beregnes på basis af rumfang og styrke, gælder loven om afgift på omsætningen af stærke drikke, der indeholder en værdiafgift dels af omsætningen af spi-

ritus, vin og stærkt øl engros, dels af omsætningen af disse varer i restaurationer. De gældende bestemmelser er optrykt i lovbekendtgørelse nr. 6 af 9. januar 1954, jfr. lov nr. 185 af 11. juni 1954, § 13, og lov nr. 297 af 1. oktober 1954.

Lovforslaget tilsigter at erstatte de omtalte love med een enkelt lov, der skal indeholde alle bestemmelser vedrørende beskatningen af spiritus og vin, herunder frugtvin o. lign., samt øl.

Samtidig med denne omredaktion er der foretaget en teknisk revision af lovgivningens bestemmelser på disse områder. Herom skal man særligt bemærke følgende:

For spiritusbeskatningens vedkommende er det foreslået, at den ene af de to specifikke afgifter på sprit, nemlig produktionsafgiften, ophæves. Der tilsigtes herved en i praksis ønskelig forenkling. Selvom produktionsafgiften og tillægsafgiften for spritfabrikernes produktion begge beregnes efter varens rumfang og styrke — nemlig med 60 øre pr. liter 100 pct. for produktionsafgiften og 30 kr. pr. liter 100 pct. for tillægsafgiften — fremkommer der alligevel i praksis et ikke ringe administrativt besvær både for spritfabrikernes og administrationens vedkommende af den grund, at der i flere henseender skal tages hensyn til, at der er tale om to afgifter og to sæt lovregler.

Det kan således nævnes, at produktionsafgiften ifølge loven afregnes med statskassen på den måde, at afgiften af det kvantum sprit, der er *produceret* i en måned, betales inden midten af den tredje måned herefter.

Tillægsafgiften beregnes derimod af det fra fabrikkerne *udleverede* kvantum spiritus, således at afgiften af det i en måned udleverede kvantum afregnes med statskassen inden udgangen af den følgende måned. Der er dog for denne afgifts vedkommende bestemmelser om, at afgiftspligten

kan overføres til virksomheder, der mod sikkerhedsstillelse har opnået en særlig kreditlagerordning, således at afgiften først afregnes, når varerne er videresolgt fra den pågældende kreditlagerhaver; afgiften af de i løbet af et kvartal videresolgte varer afregnes da med statskassen ved begyndelsen af det følgende kvartal.

Ikke alene beregningsgrundlag og afregningsregler er forskellige for de to afgifter. Også de bestemmelser, der er fastsat i de to love af 1. april 1922 om godtgørelse af afgifterne, er i væsentlige henseender forskellige.

Produktionsafgiften (60 øre) kan ifølge loven kun godtgøres, når spritten denatureres, og kun for mindst 100 liter 100 pct. ad gangen.

Tillægsafgiften (30 kr.) er der derimod efter loven mulighed for at tilbagebetale, selv om spritten ikke denatureres, når det godtgøres, at kun ren sprit eller sprit med en tilsætning, der ikke kan betragtes som egentlig denaturering, kan anvendes til det pågældende tekniske formål. Der kan også godtgøres afgift af mindre kvanta end 100 liter.

Som følge heraf vil der i adskillige tilfælde blive tale om at fritage sprit for tillægsafgift, medens der samtidig nægtes godtgørelse af produktionsafgiften.

Det gældende system medfører således særlig bogføring, særlige angivelser og særlig praksis med hensyn til afgiftsgodtgørelse for hver af de to afgifter.

Produktionsafgiften har i finansårene 1951—52, 1952—53 og 1953—54 indbragt gennemsnitlig 2 mill. kr. årlig, tillægsafgiften 60 mill. kr.

Under hensyn til det foran anførte er det foreslået, at produktionsafgiften og tillægsafgiften erstattes af en enkelt afgift på 30 kr. 60 øre pr. liter 100 pct., der i det store og hele tænkes opkrævet efter de regler, der gælder for tillægsafgiften.

Denne ordning vil medføre en afgiftslettelse med hensyn til sprit, der anvendes til formål, hvor der hidtil er givet fritagelse for tillægsafgiften, men nægtet godtgørelse af produktionsafgiften, fordi denaturering ikke kunne ske.

Sprit, der bruges til fremstilling af frugtvin, er efter de gældende bestemmelser fritaget for tillægsafgift, men ikke for produktionsafgift. Den afgiftslettelse, der herefter vil fremkomme ved den foreslåede ordning af spiritusbeskatningen for frugtvinens vedkommende, søges kompenseret gennem en forhøjelse af afgiftssatsen for frugtvin af afgiftsklasse 3, hvortil der i særlig grad anvendes sprit.

Med hensyn til sprit, der benyttes til fremstilling af hårvand, badesprit, barbersprit, par-

fumer o. lign., svares der efter de gældende bestemmelser produktionsafgift (60 øre), medens tillægsafgiften nedsættes til 1 kr. 40 øre pr. liter 100 pct. Ifølge lovforslaget skal der ikke gælde en særlig afgift for sprit til disse formål; der skal indrømmes afgiftsfrihed mod, at der som nu tilsættes spritten stoffer, der gør den uegnet til drikkebrug. Når man foreslår at lade den særlige beskatning af sprit til de omtalte formål bortfalde, er det navnlig, fordi man herved venter at kunne opnå en forenkling, også med hensyn til beskatningen af andre alkoholer end ætylalkohol, jfr. nedenfor. Hertil kommer, at langt den overvejende del af den pågældende sprit anvendes til fremstillingen af hårvand, barbersprit og badesprit, o. lign., og det synes ikke rimeligt, at disse varer, som tillige omfattes af den særlige afgift af parfumer og toiletmidler, beskattes hårdere end f. eks. læbestifter, pudder og andre kosmetiske midler.

Beskatningen af andre alkoholer end sprit omfatter efter de gældende bestemmelser amyl-, butyl-, propyl- og metylalkohol samt acetater fremstillet med anvendelse af fuselolie. Beskatningen af her i landet fremstillede varer består dels af en produktionsafgift, dels af en tillægsafgift, begge af samme størrelse pr. liter som fastsat for her i landet fremstillet sprit af 100 pct.s styrke. Afgifterne bortfalder helt ved denaturering, og tillægsafgiften nedsættes ved anvendelse til parfumer m. v. efter samme regler som for sprit.

Afgiften af disse alkoholer indbringer ikke nogen nævneværdig indtægt for staten. Formålet er alene at afbalancere de gældende afgifter for sprit, således at det sikres, at de andre alkoholer beskattes, når de bruges til formål, hvortil beskattet sprit iøvrigt finder anvendelse, f. eks. til fremstilling af parfumer, badesprit, essenser m. v. Også for disse alkoholer gælder det, at der skal foretages denaturering, såfremt produktionsafgiften ønskes godtgjort.

Alkoholene skal ved denatureringen ifølge loven gøres uanvendelige til fremstilling af nydelsesmidler og af parfumer m. v. Disse krav giver anledning til besværinger f. eks. fra den kemiske industri, og det må antages at kunne medføre væsentlige fordele i praksis, såfremt man kunne dels svække kravene til denatureringen, dels helt undlade at stille krav om denaturering. En forudsætning herfor er, at der ikke skal kræves afgift af disse alkoholer — og dermed heller ikke af sprit — til fremstilling af hårvand, parfumer m. v., og at man i det hele stilles noget friere end efter den gældende lov. Det ville således være praktisk, om man, såfremt det ved nærmere undersøgelser

blev sandsynliggjort, at visse alkoholer eller acetater uden risiko kunne holdes uden for beskattningen, havde hjemmel til forsøgsvis at etablere en sådan praksis.

Under hensyn hertil er det foreslået, at de gældende, meget detaljerede lovbestemmelser (§§ 3—5 i lov nr. 82 af 22. marts 1930 sammenholdt med §§ 7 og 8 i lov nr. 332 af 22. december 1953) afløses af en bemyndigelse for finansministeren til at inddrage andre alkoholer end sprit samt acetater af alkoholer under spiritusafgiften.

For så vidt angår beskattningen af stærkt øl (øl med $2\frac{1}{4}$ vægtprocent alkohol og derover) er der foreslået en teknisk omlægning, således at den nugældende hektoliterafgift og omsætningsafgift omregnes til en hektoliterafgift, der opkræves hos bryggerierne og ved indførselen af øl fra udlandet. Iøvrigt er der stillet forslag om andre kriterier end de gældende til brug for afgrænsningen af skattefrit øl fra skattepligtigt øl.

Vedrørende de enkelte afsnit i lovforslaget skal yderligere oplyses følgende:

Afsnit I.

Afgift af spiritus m. m.

Til § 1.

Den i stk. 1 anførte afgiftssats er den gældende tillægsafgift, jfr. § 5 i lov nr. 73 af 31. marts 1954, med tillæg af produktionsafgiften. Som betegnelse for de i henhold til denne bestemmelse afgiftspligtige varer er udtrykket „sprit, akvavit og brændevin“ at foretrække fremfor den hidtil anvendte betegnelse „spiritus“.

Forslagets § 1, stk. 2, svarer til § 1 i produktionsafgiftsloven (lov nr. 109 af 1. april 1922). De detaljerede bestemmelser i § 1, stk. 2 og 3, i tillægsafgiftsloven (lov nr. 114 af 1. april 1922) om udfindelse af varernes alkoholstyrke og om flaskestørrelser er derimod ikke længere påkrævet og derfor udeladt i nærværende forslag.

Til § 2.

I stk. 1 er optaget afgiften for indført spiritus i overensstemmelse med tillægsafgiftslovens § 2, stk. 1 og 2, medens afgiften af ekstrakter og essenser, henhørende under toldtariffens løbe-numre 45 og 46, af praktiske grunde er optaget i en særlig paragraf (§ 10) i forslaget.

Stk. 2 svarer til tillægsafgiftslovens § 2, stk. 3. Forslagets § 2, stk. 3, omhandler afgiften af andre alkoholer end ætylalkohol (sprit) og acetater af alkoholer. Der har siden 1922 fundet en overordentlig stærk udvikling sted med hensyn til den industrielle

anvendelse af disse varer, som efter gældende lov alle er afgiftspligtige. Det er hensigten med den foreslåede formulering at tilvejebringe mulighed for — efterhånden som erfaringer indhøstes — at begrænse afgiftspligten til sådanne tilfælde, hvor disse alkoholer og acetater i praksis kan anvendes som erstatning for sprit. Det er en forudsætning herfor, at den særlige afgift på 1 kr. 40 øre pr. liter sprit à 100 pct. til fremstilling af parfumerier bortfalder, og denne afgiftsbestemmelse er bl. a. som følge heraf ikke optaget i forslaget.

Til § 3.

Det har i praksis vist sig ønskeligt at omredigere tillægsafgiftslovens § 4, således at den fuldstændigt denaturerede sprit („kogesprit“) og sprit til fremstilling af frugtvin fritages for afgift efter en særlig hjemmel, medens fritagelse iøvrigt for afgift, herunder af ufuldstændigt denatureret sprit, sprit til fremstilling af lægemidler og sprit til videnskabelig brug m. m., bevilges af finansministeriet.

Til §§ 4 og 5.

Forslagets § 4 erstatter en lang række detaljerede ældre forskrifter for virksomhedernes indretning, regnskabsførelse m. m.

§ 5 svarer til tillægsafgiftslovens § 7, stk. 2, 1. punktum.

Til § 6.

Bestemmelsen om kreditordning for afgiften foreslås affattet, således som ordningen har udviklet sig i praksis, og iøvrigt svarende til tillægsafgiftslovens § 7, stk. 4—6.

Til § 8.

I den gældende bestemmelse om den såkaldte „forskelsafgift“, jfr. § 2, stk. 2, i lov nr. 161 af 7. juli 1927 om ændring i beskattningen af vin, er det foreslået at indføje ordet „cocktail“ i eksemplerne på egentlige spirituosa. Det er ikke hensigten hermed at ændre praksis for så vidt angår servering af cocktail i restaurationer.

Til § 10.

Beskattningen af indførte ekstrakter og essenser, henhørende under toldtariffens løbe-numre 45 og 46, er hjemlet i tillægsafgiftslovens § 2 sammen med beskattningen af indført spiritus.

Afsnit II.

Afgift af frugtvin.

Til §§ 11—15.

De i § 11, stk. 1, anførte satser for afgiftsklasse I og 2 er de gældende satser, jfr. § 1 i lov nr. 296 af

1. oktober 1954. Den gældende afgiftssats for afgifts-klasse 3, 35 øre pr. liter, er derimod forhøjet med 5 øre til 40 øre pr. liter for at udligne den afgifts-lettelse, som produktionsafgiftens bortfald medfører for den sprit, som anvendes til fremstillingen.

Efter tillægsafgiftslovens § 3, stk. 2, er det kun frugtvin af her i landet almindeligt avlede frugt- og bærsorter, der kan beskattes efter satsene i afgifts-klassen 1 og 2, medens anden frugtvin beskattes i klasse 3. Der er dog gjort en undtagelse fra denne regel, idet det er tilladt at tilsætte frugtvin i afgifts-klassen 2 et udtræk af rosiner (5 kg pr. 100 liter vin). I forslaget er denne undtagelsesbestemmelse ikke medtaget, idet man finder det rettest, at de 2 laveste afgiftsklasser alene omfatter frugtvin af dansk frugt (forslagets § 11, stk. 2).

I forslaget § 11, stk. 3, fastslås, at frugtvin, der ikke har karakter af vin, betragtes som spiritus. Denne regel følges i praksis under hensyn til, at sprit, der anvendes til frugtvin, er fritaget for den tillægsafgift, der svares af sprit til fremstilling af spirituosa.

Den gældende lovs bestemmelser om, at det er forbudt at fremstille frugtvin med et alkoholindhold af over 20 rumprocent, er foreslået erstattet af en bestemmelse i § 11, stk. 3, om, at frugtvin med et alkoholindhold af over 20 pct. betragtes som spiritus i afgiftsmæssig henseende, således at der ikke kan gives afgiftsfrihed for spiritus til sådanne varer. En tilsvarende ændring i formuleringen er foreslået for så vidt angår reglen om vægtfylden.

Afsnit III.

Afgift af øl.

Til §§ 16—19.

Som foran omtalt stilles der forslag om en teknisk omlægning af beskatningen af stærkt øl, således at de gældende afgifter, hektoliterafgiften og omsætningsafgiften, erstattes med en hektoliterafgift.

De nuværende afgiftssatser for øl med 2¼ pct. alkohol og derover er for luksusøl, klasse A og B, henholdsvis 32 kr. og 34 kr. og for skatteklasse I (almindelig pilsner) 27 kr. 35 øre pr. hl.

I § 17, stk. 1, er afgiftssatserne for stærkt øl foreslået ansat til 135 kr. og 150 kr. pr. hl for luksusøl, klasse A og B, og 108 kr. pr. hl for øl af skatteklasse I.

Disse afgiftssatser er ansat således, at de skulle give staten omtrent samme indtægt som den gældende ølskat og den del af omsætningsafgiften af stærke drikke, som hidrører fra ølsalget. Der vil være praktiske fordele ved en teknisk ordning af ølbeskatningen som den foreslåede, hvorved den

samlede beskatning af øl sker i form af en hektoliterafgift, som opkræves alene hos bryggerierne eller — for udenlandsk øl — ved indførselen. I forbindelse med de foreslåede forhøjelser af satsene er der i afsnit IV, A i § 36 optaget en regel om, at omsætningsafgiften for øl bortfalder, så længe ølskat-ten (hektoliterafgiften) beløb pr. hl end det beløb, der ville fremkomme, hvis man i stedet for hektoliterafgiften opkrævede omsætningsafgift efter de i afsnit IV, A fastsatte regler på grundlag af de typiske priser.

De i forslaget § 17, stk. 2, og § 18, stk. 2, og § 19 anførte regler om skattelettelse for mindre bryggerier er de gældende bestemmelser.

Med hensyn til afgiften for-øl med under 2¼ pct. alkohol har man efter de indvundne erfaringer anset det for nødvendigt at foreslå en ændring af reglerne om, hvilke kriterier der skal anvendes ved sondringen mellem afgiftspligtigt og afgiftsfrit øl. Efter gældende lov er det afgørende, om varen henhører til de „lagrede (forædlede)“ ølsorter; i modsat fald er varen afgiftsfri. Ved nærværende forslag er det i § 18, stk. 3, foreslået at opgives dette grundlag for sondringen og i stedet fastslås, at overgæret øl af hvidtøltype, der forhandles med ordet „hvidtøl“ eller „skibsøl“ som artsbetegnelse, er skattefrit under forudsætning af, at der ikke til dette øl anvendes sådanne etiketter eller andet udstyr, som kan bevirke, at varen kan antages for en afgiftspligtig øl-sort. I stk. 4 er tilføjet, at tvivlstilfælde forelægges for det i forslaget § 39 omhandlede navn.

Den i forslaget § 18, stk. 1, anførte afgiftssats for øl af skatteklasse II er den nugældende.

Til § 20.

Det er i punkt 3 foreslået at optage en regel om det såkaldte „drikkeøl“, som leveres i overensstemmelse med gældende sædvane og i praksis fritages for afgift.

Til §§ 21—24 og § 26.

De foreslåede bestemmelser svarer med de nødvendige redaktionelle ændringer til den gældende lovs regler. Dog er det i § 22 foreslået, at flasker med afgiftspligtigt øl skal være 35 cl-flasker.

Til § 25.

I forslaget § 25 er optaget de nødvendige bestemmelser i anledning af den foreslåede tekniske omlægning af beskatningen, hvorefter den afgift, der ifølge forslaget skal svares af dansk øl, fremtidig også skal svares af udenlandsk øl, således at det udenlandske øl beskattes i den afgifts-klassen, hvortil det efter undersøgelse ved indførselen hører.

Afsnit IV.

Afgift på omsætningen af stærke drikke.

I forslaget har man i modsætning til den nugældende lov inddelt lovreglerne i to hovedafsnit, således at de bestemmelser, der særlig tager sigte på afgiften af engrosomsætningen, er samlet i afsnit A, medens bestemmelserne vedrørende afgiften af restaurationsomsætningen er samlet i afsnit B.

Forslagets § 27 svarer til § 2 i den gældende lov sammenholdt med bestemmelserne i § 8 i lov nr. 185 af 11. juni 1954 om kontrol med omsætningen af spiritus og vin.

A. Afgiften for indførsels-, fremstillings- og mellemløbsvirksomheder m. v.

Til § 28.

De gældende bestemmelser om, hvilke virksomheder der skal svare afgift af omsætningen af stærke drikke, findes i § 3, punkt 1, i omsætningsafgiftsloven af 31. oktober 1946, jfr. lovbekendtgørelse nr. 6 af 9. januar 1954. I forslaget er disse bestemmelser omredigeret, således at de bringes i overensstemmelse med den nævnte lov af 11. juni 1954 og med den fulgte praksis.

Til § 29.

Forslaget indeholder regler om engrosvirksomhedernes afgiftspligtige omsætning i lighed med reglerne i § 4 i den gældende lov. Endvidere er der i forslagets stk. 3 optaget en regel om, at virksomhederne — således som det også finder sted i praksis — hæfter for afgiften af de varer, der er tilgæet virksomheden, idet man dog som hidtil vil tage et vist hensyn til normalt svind ved aftapning m. m.

Til § 30.

Paragraffen indeholder de gældende bestemmelser om fastsættelsen af varernes afgiftspligtige værdi, jfr. § 4 i lovbekendtgørelse nr. 6 af 9. januar 1954 som ændret ved § 13, stk. 3, i lov nr. 185 af 11. juni 1954. I stk. 2 er det præciseret, hvad der skal forstås ved varernes detailpris. Endvidere er der i stk. 1 og stk. 3 optaget bestemmelser om, at den afgiftspligtige værdi i tilfælde, hvor en vares pris ikke kan fastslås med sikkerhed, kan fastsættes af det særlige nævn, jfr. forslagets § 39.

Til § 31.

Som følge af, at omsætningsafgiften af varer, der afsættes i de anmeldte virksomheders detailudsalg, berigtiges på grundlag af detailpriserne, er det nødvendigt, at virksomhederne udfærdiger særlige de-

tailprislister. Det er endvidere i stk. 2 foreslået, at varerne i de nævnte detailudsalg skal være beskattet efter de til enhver tid gældende prislister.

Til § 33.

Forslaget er i overensstemmelse med praksis og de gældende regler, jfr. omsætningsafgiftslovens § 5.

Til § 34.

Den anførte afgiftssats er den gældende, jfr. lov nr. 297 af 1. oktober 1954.

Til § 35.

Denne regel er i overensstemmelse med praksis og foreslås optaget i lovtæksten.

Til § 36.

Der henvises til bemærkningerne foran til forslagets §§ 16—19. Det bemærkes, at omsætningsafgiften af øl i henhold til afsnit IV, A med de gældende ølpriser vil udgøre et mindre beløb end den i afsnit III, § 17, foreslåede hektoliterafgift, således at omsætningsafgiften vil bortfalde for øl.

Til §§ 37—41.

Forslagets bestemmelser svarer med enkelte reaktionelle og tekniske ændringer til de allerede gældende regler, jfr. § 6, stk. 2, § 7, stk. 2, § 8, § 9, § 10, stk. 2, 2. punktum, og § 12, stk. 1, i lovbekendtgørelse nr. 6 af 9. januar 1954.

B. Afgiften for restaurationsvirksomheder.

Til § 42.

Bestemmelserne i § 42 tilsigter ikke nogen ændring i gældende praksis. Den i stk. 1 anvendte sondring imellem udskænkning af stærke drikke i restaurationsvirksomheder o. lign. og udskænkning af stærke drikke på anden måde tager sigte på den udskænkning, der kan finde sted i henhold til særlige tilladelser, uden at bevræteradkomst erhverves, f. eks. tilladelser givet for en bestemt lejlighed.

Forslagets stk. 2 svarer til bestemmelserne i gældende lovs § 1, stk. 3.

I forslagets stk. 3 har man optaget reglen om afgiftsfrihed for marketenderier. Hjemmelen findes nu i § 27 i bevræterloven af 15. marts 1939.

Til § 43.

Bestemmelsen i forslagets stk. 2 findes i gældende lovs § 4, stk. 3.

I forslagets stk. 3 har man optaget en bestemmelse om, at virksomheden skal svare til afgiften

F. t. l. om afgift af spiritus, vin og øl.

af de varer, virksomheden har modtaget, idet kontrollen med den afgiftspligtige omsætning baseres herpå, jfr. isøvrigt den i forslagets § 29, stk. 3, optagne tilsvarende regel for vinhandlere m. v.

Til § 44.

Efter gældende lov svares afgiften af det regningsbeløb, som modtageren skal betale, indbefattet afgiften, der skal være indregnet i prisen.

I forslaget har man foreslået, at afgiften i lighed med, hvad der er tilfældet i loven om tobaksafgifter og i loven om afgift af chokolade- og sukkervarer, skal beregnes efter de priser, der er angivet i virksomhedens prislistes, idet man herved tilsigter at styrke kontrollen med den afgiftspligtige omsætning.

Til § 45.

Den anførte afgiftssats er den gældende, jfr. § 3, punkt 2, i lovebekendtgørelse nr. 6 af 9. januar 1954.

Til §§ 46—48.

Tilsvarende bestemmelser findes i den gældende lovs § 6, stk. 2, § 7, stk. 2, § 8 og § 9.

Til § 49.

Den foreslåede bestemmelse findes ikke i den gældende lov. Den tilsigter at forbyde restaurationer at købe stærke drikke fra andre end de afgiftspligtige fremstillings-, importør- og grossistvirksomheder.

Afsnit V.

Almindelige bestemmelser.

Afsnittet indeholder kontrol- og straffebestemmelser m. m. efter de retningslinier, som tidligere er anvendt i andre forbrugsafgiftslove, jfr. f. eks. bekendtgørelse nr. 251 af 8. juli 1954 af lov om afgift af benzin, sammenholdt med de tilsvarende bestemmelser i de gældende afgiftslove vedrørende spiritus, vin og øl.

I § 62 er optaget bestemmelsen om kommunernes andel i afgiften på omsætningen af stærke drikke og i § 63 en bemyndigelse til at fastsætte de ved lovens gennemførelse nødvendige overgangsbestemmelser.